

Lars Bondesons

VARIETE-KUPLETTER

OCH

VISOR

Pris 15 Cents

CHICAGO.
AND. L. LOFSTROM, PUBLISHER.

Lars Bondeson songs

Recorded in America

JOEL MOSSBERG

Djurkuplett

Ett Förfluet Ord

Flickorna I Nerke

Fotograferingen

Grythytte-Pågen

Pompa

Per Svinaherde

Stenkuplett

HJALMAR PETERSON

Flickan Med Paraplyt

Flickorna I Nerke

Fotograferingen

I Värmeland En Fager Kvinna Bodde

Medel För Kalla Ben

CHARLES G. WIDDÉN

Per Å Stina

Slätterölet

Djurkuplett

När första gången ja' mötte flickan på stranden,
Dä' va' omöjligt att ta' en kyss ens på handen.
Hon bara skratta å sprang ifrån mej den stygga.
Då tänkte ja': "Den som bara vore en mygga!"

Du har en ovän, på hvilken prompt du vill hämnas,
Men du ej orkar, min gosse. Törs det väl nämnas?
Mån tro, hvad skulle du önska dig utaf tre ting,
Om inte det: "Om jag ändå vore en geting!!"

I mörka natten du kryssar framåt å stöter
Emot polisen, som just ej vänligt bemöter,
Och i bataljen du får på hatten mång' bugla.
Då vore bäst, om du vore uf eller uggla.

På restauranten du är af rätter begränsad,
Men törs ej röra, blott se, ty kassan är länsad.
Snällt sitta stilla vid en enkel smörgås å suga
Och önska ifrigt: Ack den som vore en fluga!

INNEHÅLL:

	Sida
Nikolina	5
Först åt vi opp koa —	6
Kattöga	7
Avskedet	8
Svenskt Potpourri	9
Sju år de var förgångna	10
Malmö-Valsen	11
Hjärterö-Valsen	12
Visan om råttan	13
Petters olycksaliga frieri	15
Min sångröst	16
Flickan mä paraplyet	17
Jössehårsbeväringa	18
Sven Svensons Sven	19
Fotograferinga	21
Storbönnernas vals	22
Luffar-valsens	23
Den lustige kopparslagarn	25
Farväl du falska Stina	26
Ett förfluet ord	27
Flickorna i Nerke	29
När Stina-Lisa hade tandvård	30

Ett Förfluet Ord
1921 Hjalmar Peterson songbook

Ett Förfluget Ord

På Munkbron tronade en madam
Så tjock och värdig att skåda.
Ho' hade höns, som ho' visa' fram,
Å lika kacklade båda.
Ho' ville sälja dem allihopa,
Å därför klöf ho' sin näbb å ropa:
"Kom hit å köp!"

Men da'n va' ruskig å vår madam
Begynte frysa så svåra.
Då tog ho' sej en så stærker dram,
Att uti öga kom tåra'.
Men ändå va' ho som klippt å skuren
Att nacka hönsa där ner i buren
Å tuppen mä'.

Affär'n gick bussigt, å fram på da'n
Ho' nästan sålt hela kullen;
Men frös dä' gjorde ho' utå f-n,
Så ho' i syna blev svullen.
Då lukta ho' än en gång på korken
Å tänkte: "Hin må stå här på torken
Å inte ja!"

När sista höna' dock skulle fram,
Fick mor betala kalase'.
För ho' ha tätt en för stærker dram,
Ho' flög ifrå'na dä' ase'.
Då vardt ett liv utan allan ände.
Varenda hand sig mot himlen vände
Att höna ta'.

Å gumma sprang, fast dä' gick på sne'
Vid kajen å börja' gråta.
Men ett tu tre klev ho' rakt breve'
Å föll i vattne' dä' våta.
Så låg ho' där nu å sam å stöna
Å skrek så gällt: "Den, som fångar höna,
En krona får!"

INNEHÅLL

Förord	3
Nikolina	5
Avskedet	6
Svenskt Potpourri	7
“Först åt vi opp Koa”	8
Malmö-valsens	9
Hjärterö-valsens	10
Visan om rätten	11
Pelles Olycksaliga Frieri	13
Min Sångröst kan ej betalas med guld	14
Flickan mä Paraplyet	15
Jössehärsbeväringa	16
Sven Svenson's Sven	17
Farväl du falska Stina	19
Luffar-valsens	21
Ett Förfluget ord	22
Flickorna i Nerke	23
Fotograferinga	24
Storbönnernas Vals	25
Kattöga	26
Den Lustige Kopparslagarn	27
När Stina-Lisa hade tandvärk	28
Barndomshemmet	31

Farväl Du Falska Stina

1922 Hjalmar Peterson songbook

Farväl Du Falska Stina

Hur många undli' ting här i världä' kan ske
Ma' sorg i hjärta' vill ja' nu förtälja.
Hur som en stackars karl
Ej mera nu finns kvar,
Å hur å kärlek dä' kan bli elände.

Han sade te' e' flicka — ja' tror ho' hett' Kristin —
"Du ä' då allt e' inligt rarer jänta."
Ma' ett så va' dä' gjort;
Ja, dä' gick hiskligt fort.
Dä va' en da', när Kalle gick å plöjde.

Så levde de tesamman i kärlek å i tro
Å hade så förinnerliga roligt.
De hjälptes åt på lo'n,
När Stina mjölkna kon,
Stog Kalle tåligt still och höll i hörna.

Men lycka' ho' ä' vanskli' dä' får en pröva på
Å döden i var buske på en lurar;
För Stina tog te' slut
En, som såg bättre ut,
Å Kalle stog där ensam mä sin smärta.

Då börja' han å gråta å gick till stranden ned
Han ville inte mer nu längre leva.
"Ajö, mi' fästemö,
I möra ä' ja' dö!"
Se'n lät han båten flyta varthanville.

Se'n tog han fram e' krita å skref på båtens stam
"Farväl, farväl, farväl, du falska Stina!"
Å se'n tog han ett hopp,
Så att hans arma kropp
I kalla vattne' sjunkte ner te' botten.

Se'n hittade de honom allt uti hafsens djup;
Där hade han två sammanknäpta händer,
Men dö han va' ändå —
Dä' kan en väl förstå —
Å fickera va' fulla utå krafter.

Besyn'ligt nog, i munnen låg tobaksbussen kvar,
Men krita den va' ingen stan' te hitta,
Förrän de skulle ta'
Hans hänner sär å dra,
Så höll han så för hiskligt hårdt i biten.

Ja, hör Ni nu go' vänner, hur farligt ä' dä' ju,
Att bli så där för hiskligt kär å tokig.
Å tänker Ni som ja',
Så vore dä' ju bra,
Om Stina fick en kär, som kunde klå'na!

Flickan Med Paraplyt

E' visa vill ja' sjunga, som ä alldeles ny,
den handlar om e' flicka, som gick mä paraply,
fast sola uppå himmelen av molna bortskymd var,
men högmodsenden stundom uti pigors hjärtan far.

Ho' va' e' fattig piga från Komfartuna by,
som skaffa sej en fästman, som köpt'na paraply.
Men hör I gosser alla, som har en liten vän
köp aldrig paraplyer för sol på himmelen.

En da', när sola döljde sig bakom svartan sky,
gick ho' mä högmodsenden i uppspönt paraply.
Men Herren straffar sådant, det kan I lita på;
å hören nu, hur rysligt det den pigan månde gå.

En virvelvind kom susande från svarta himlen ned
å högg i paraplye', så piga följde med.
Ho' sökte te att släppa den besten uti hast,
men fingrarna besynn'ligt nog ve skafte' hängde fast.

Så bar dä å' te väders, å hu då, hur dä gick!
Ej ens att säga amen den stackars flickan fick.
Dä hiskligt va' att skåda, så knappast dä nå'n tror,
hur ho" till himla reste uti strumpor å i skor.

Så reste ho' till himla ifrån sin lilla vän,
som skrek å ba' å ropte: "Sofi kom ner igen!"
Han sprang å svor å hoppa å skrek båd' hi å hej!
Men dä va' lögn i helsike ho' kunde släppa sej.

Flickorna I Nerke

För flickorna i Nerke de för ett hiskligt ras
De kläda säj så granna, å gå uppå kalas.
Te' drängarna de tåga och näsevisst de fråga:
Säj, vill du bli min? Hopp s'an, stopp s'an propp s'an tjadeli å lej.
Hej lurifax i lurifax i tumeli å lej.

När lördagskvällen kommer, å sola ho gått ner,
Då ser man hela tjoge å understundom fler,
Två dränger under armen å bomull uti barmen,
då söker dom sin hopp sa'n, stopp sa'n . . .

Så ta de på sej hatten, som ä av finer halm,
å koftera ä gjorda hos halta skräddar Palm.
Se'n hopper di å danser, å sjunger mens di svansar.
Här har ja' nu min hopp sa'n, stopp sa'n . . .

Men andra dagens morgon, då ä de lagom kry.
De sticker sej i näsa, när de ska grannlåt sy.
Då få de genast flytta, för de ej gjort nån nytta.
Då får di för sin hopp sa'n, stopp sa'n . . .

Jag vill ej ha e fästmö som ränner sa besatt.
Å ej kan stanna hemma hos sej e enda natt.
Förr skjuter ja' mej i ryggen, så kroppen går i stycken.
Tar senna fatt på hopp sa'n, stopp sa'n . . .

Fotograferingen

Skön Fina gick i lunden grön och tänkte på sin Sven.
Han hade loft na ett porträtt, ho' honom ett igen,
För kärleken i bröste' brann, se'n första gång di såg varann.

Fadderalla ladderadde rallalala fadderadde rallala.

Å dristelig di arm i arm te fotografen klev
in på kontoret, där han satt å plitade å skrev.
Men Sven blev staendes så blyg, mens Fina snöt sej i förklädstyg

Men Fina först fick mål i mun' å ga' ett rent beske':
"Ja, vill ta' å mej nu på stun', å Sven han vill så mä,
å blir då första riktigt bra, så vill vi nog ett dussin ha!"

Så satte han dom på en bänk, helt nära te varann.
Ä' såpa Finas anlet sken, å Svens va likadant.
De glodde som kaniner två att riktigt bra porträttet få.

Sen kröp han in uti ett skåp å bad dem sitta stilla,
Å tänka på sin gröna lund å lite' mera till.
Men bäst han skulle knäppa te satt Fina uti Svenses knä.

Nu är historien redan slut å glömd för länge se'n.
Ett år därefter tror ja' visst blev Fina gift med Sven.
I gröna lunden tiden gått, men Fina nog sitt dussin fått.

Grythytte-Pågen

Ja' ä' blott en fattuger torparepåg.
Hoppsuderuderullanlanlej.
Å far min den kallar di Annikas måg.
Hoppsuderuderullanlanlej.
Mor mi ho' ä'
Fattuger mä'
Väfver å spolar
Å trallar å gnolar ::
Hoppsuderuderullanlanlej. :::

Hos Grythyttebo'en ja' tjänar som dräng
Hopp etc.
Å där får en knoga i fullan bosfläng
Hopp etc.
Plöja å så,
Slakta å flå,
Knoga å plita
Å klättraserna slita ::
Hopp etc. :::

Om mörna knappt sola ä' oppe en fot
Hopp etc.
Förrän boen kommer så trin' som ett klot.
Hopp etc.
Dundrar å svär
Opp mä dej Per.
Hör hva' ja' ber dej
För annars ja' ger dej ::
Hopp etc. :::

Då duger dä inte å svara som så
Hopp etc.
Ja' sömnuger ä' å ja' vill inte gå
Hopp etc.
Då ska' en tro
Röer som blo'
Blir han i snuten
Å otäck i truten ::
Hopp etc. :::

Å piga ho' ä' int' så rasande kry
Hopp etc.
På en gång ho' kan inte mjölka å sy
Hopp etc.

Sejer som så Per kanl'e gå
Å fora de kräka
Åt mej stackars däka :,
Hopp etc. :,

Ja' tror att ho' gärna vill ha' mej te' man
Hopp etc.
I Julas ja' ga'na en sölkesduk grann.
Hopp etc.
Ho' ble' så gla'
Tack ska' du ha'
Kära min Pelle
Du får föll i ställe :,
Hopp etc. :,

Ja tänk er va' roligt dä ska' bli ändå
Hopp etc.
Få sitte ve vagga å sjunga som så
Hopp etc.
Pojken så rar
Glor stint på far
En fet'en en tjock'en
Vi snart få'en tock'en
Hopp etc. :,

I Värmeland En Fager Kvinna Bodde

I Värmeland en fager kvinna bodde
Å många friare kring henne gnodde,
För ho' va' vacker som e' ros om våren,
Som sola uti Karlsta' jämt ho' sken.

Så kom en herreman å ville ha'na,
Å tjogetals ma vackra ord han sa'na.
Men värst krumbukta han för hennes fader,
För gubben va' må veta hiskligt rik.

Men flickan hörde inte uppå prate',
Ho' tänkte: "de' ä' nog en riktig sate.
Å allri nånsin ska' ja' släppa hanna,
I klor'a på en sådan listig räf."

Men hennes fader tänkte ej de'samma,
Han svor å skrek: "Må haken dig anamma.
Som inte ta'r en töcken kär di' toka.
När tänker du en gång te blifva gift?"

Men flickan sa': "Jag bryr mig inte om'en,
Om än han vore ifra' himla kommen,
För hela hjärta mitt ja' ga' te Lasse.
En gång i höstas när vi körde hö."

Men då ble' hennes fader onn i sinne',
Så ingen menska tordes vara inne,
Han skrek: "Di' slyna, genast mig berätta.
Hur haken alltihopa de' geck te."

Jaha, ja' satt i jämten i hölasse'
Å då sa' Lasse: "Om ja' stjälpes lasse'
Å lasse' ramlar öfver dej"; sa Lasse,
"Hur skulle de'," sa' Lasse, "gå me' dej?"

"Han hade knappt fått ole utur munna,
Förrän i dike lasse stalp på stunna;
Å ja' mitt arma kräk kom under lasse'
Å hållde på att rent förstörder bli."

"Men Lasse han va' stärker, som en oxe,
Å länge låg han inte där å koxte.
Förr'n han slö' ryggen uti krok och stötte
Ur dike lasse' i ett enda tag."

"Å ja' ble' gläder, att ja' kom på fötter,
Men kände mig så bruten å så trötter.
Å se'n den dagen kan jag allri glömma
Min Lasse, för han hafver frälst mitt lif."

Å därma ble' de' punkt å därma pricka,
För drängen han fick gifta sej ma flicka
Att ho ble' gläder kan fäll ingen undra,
Nårsom ho' fick den kär ho' skulle ha.

Å lyckligare under himlapellen,
Fanns ej ett par, å långt i sena qvällen
Så talar di så gärna om den gången,
Nårsom di bägge under lasse' låg.

Medel För Kalla Ben

Jöns Pettersson han vanka till doktor'n, för att bli
Reparerad och kurerad för ett men.
Jöns Pettersson var eljest ganska frisk och lytesfri,
Men han hade så förfärligt kalla ben.

Jöns Pettersson recepter fick, så långa som ett år;
Men han tacka, fast han sörjde uti mjugg.
För, fjorton da'r därefter, han till doktor'n återgår —
För det hade inte hjälpt ett enda dugg.

Och doktor'n ordinera honom bad av alla slag,
Både med och utan elektricitet.
Men Jöns han kom tillbaka, väl jämt var sjunde dag,
Utan att bil hjälpt för sin abnormitet.

Nu vet jag ingen annan råd, sa' doktor'n, än att ni,
När det onda kommer, som er plågar styggt,
Vill bruka samma medel, som jag alltid själv försökt,
Och det jagar bort dat onda straxt på flykt.

När jag till sängs om kvällen går och inte får en blund,
För att fötterna ä' kalla såsom is,
Då sticker jag dem bort till gumman min en stund
Och det känns som om jag var i paradis.

Jöns Pettersson vart själaglad och tackade för sej:
Hjälper de' mej, ja då känner jag mig säll;
Vill ni va' så snäll och fråga er gumma ifrån mej,
Om det passar att jag kommer nu j kväll.

Per Och Stina

Å härom året ja träffa Stina
och slängde te na en liten puss.
Kom ej ihåget, för död och pina,
att jag tätt mej en tobaksbuss.

Ho rynka näsa å börja fräsa:
"Tvi vale Pelle, du bär dig åt!
Gå bakom huse, spott genast ut en,
kom sen tillbaks, ska vi tänka påt."

Ja ble så flat som en pannekaka,
å lunka bort som en basad katt.
Å bussen fick jag minsann försaka,
ja slon i väggen så de sa skvatt.

Sen gick jag tena, men då hon mena:
"Dej vill jag allri värta se.
Låt bli mej Pelle! Jag går i ställe
te Jöns som tjän i granngåln breve."

Å så hon gnodde i väg, å knyckte,
å slö me nacken som stucken gås.
Ja sto å bliga e stunn å tyckte
hjärtekammardörta att den slö i lås.

Hur ska jag göra? Ja tänkte köra
i sjön på huv! Å på detta vis
mitt liv förspilla. Men det gick illa
omöjligt — de va för tjocker is.

Å ja fick korga, Jöns såg åt Stina,
så orätt här kan i värta gå.
Åt mej di skratta, åt mej di flina,
å ingen fästmö sto te å få.

Men den mej tar, får en kär som duger,
ty jag ska köpa bad kjol och sko
i stan. Å tro mej, ja inte ljuger,
hon får det bättre än Jönses so.

Ja säkert är det att vi ska trivas,
hos mig ska katta å gris ho ha.
I säng och lada vi ej ska kivas,
den bästa grisen hon få blir — ja'.

Per Svinaherde

Per Svinaherde satt uppå tufvan och sang:
Kom falleralla, rallerielie-lej, rielej, rielej, lej, lej lej,
Han önskade en jungfru allt uti sin famn,
Kom falleralla, rallerielie-lej, rielej, rielej, lej, lej lej.

Och ormen, som uti buskarna låg:
“Int' får du någon jungfru ännu på ett år.”

Om morgonen innan dagen blef ljus,
Stod svinaherden utanför konungens hus.

“Om dagarna så går jag och vallar dina svin,
Om nättren får jag ej sofva för dottern din.”

Och svinaherden tog af sig sin gamlade vant,
Så fick man då se en gulddiamant.

Och svinaherden tog af sig sin gamlade hatt,
Så fick man se, hur guldkronan hon satt.

“Jag är väl ingen svinaherde, fast man tycker så,
Jag är den störste konung, som på jorden gå.”

Pompa

Ja' tog mej e' hustru å ho' hette Sara.
Pompa, pompa, falulalulalula.
Å dä ska' Ni tro va' e' hiskliger mara.
Pompa, pompa, falulalulej.

Ja ho' hade många å stora meriter;
Å brännvin dä drack ho' i taget en liter.

Å näfvar ho' hade ett par så bastanta;
Ja, öronen mina mä' dem va' bekanta»

Å mun va' förskräcklig å saknade tänder;
Å ögena lyste som två stora bränder.

Å näsa ho' va' som en snöplog så breder;
Ja, lång så ho' räckte te' hakspetsen neder.

Å håre va' rödt, så dä' fräste för vatten;
Men om dä' i dä' ha' var't kam, vete katten.

Å fötter så stora som Brohulta gärde;
Men uti bena fanns ej mycke' värde.

Å pojken, vi hade, han dödde mä samma;
å dä va' ju bra, för han likna sin mamma.

Å mej, arme syndare, bulta å slog ho';
Men snart ble' ja' kvitt'na, en vacker dag dog ho'.

Å ja' ble' så gla', så ja' hoppa å trafva,
Å dagen därefter ja' körde'na i grafva.

Å bra dä' gjorde Perkel, som tog'na;
Men bättre gjorde Blacka, som drog'na.

Slätterölet

Å kära mina vänner nu så ä' dä' brådt om,
Pöjker ä' dä' småttom,
Flicker ä' dä' gödt om!
Nu ska' i kvicka er tösera små,
Om ni nå'en fästman i lifve' ska' få.
∴ Taradelidadittam tadelialej
Tramtararadelialadlaulej. ∴

Flickera mä' blommor nu logen ska' ansa
Se'n ska' vi svansa
Å hoppa å dansa
Slätteröl ska' firas i helaste byn
Å räcka dä' ska' inte' morgonens gryn.
Taradelidadittam etc.

Ost å smör å brännvin å öl uti stopa,
Drick nu allihopa,
Hoppa å ropa.
Ramla å tumla i hö't på vår log'.
Å spel', spelman' spel' på din fårabog.
Taradelidadittam etc.

Nisse stog så nyter å krama på bussen
Innan han tog pussen,
Dä' smaka' som russen
Tyckte fälle Brita å rodna ett tag
Å strök sej om truten ma förklä' ett slag.
Taradelidadittam etc.

Se så kors för tusan ä' slagsmål å färde.
Lars han steg å svärde
Ve högen på gärde.
Kavater han va', men han fick sej en släng,
Så han ramla i gödsla ma' ansiktets bläng.
Taradelidadittam etc.

Andra da's morgon på bena ä' vi åter,
Lars han står å gråter,
Ingen förlåter.
Flickera åter välling så snopna i hyn
Å skäms lite' smått allt för morgonens gryn.
Taradelidadittam etc.

Stenkuplett

För ro skull en visa jag ämnar att sjunga om sten.
Fast rimmerna blifva så tjocka å tunga som sten,
Jag gnolar likväl uppå enklaste trallen
Och kokar en soppa på denna metallen.
Hvad visan blir lustig,
Och soppan blir mustig — på sten!

Ja, sten är en ypperlig, härlig Guds gåfva. — På sten
Herr Jakob sig tyckte förträffligen sofva allen'.
När byggnaden stannade af uti Babel,
Så tornet såg ut som en afhuggen snabel,
Hvad vållade grälet
Hos byggnadsbefälet? — En sten.

Och Sturarne alla de brukade namnet af sten.
Och Gustaf den förste bevisade gagnet af sten.
I sten stå ock stundom bokstäfver att läsa,
I sten törnar också rätt ofta en näsa.
Ja, hela naturen
Ä' tecknad å skuren — i sten.

Det bildas båd' krukor och grytor och grottor af sten.
Det enda, som inte uppätas af råttor, är sten.
Otroliga sorter det finnes af stenar,
ädelsten, tegelsten, gråsten, rännstenar.
I sistnämnda mången
Har legat där fången — som sten.

Hur mången i världen har icke ett hjärta af sten,
När sorgen och fattigdom framkalla smärta och men!
Otroligt i världen frambringas af stenar.
Jag hoppas, mitt herrskap förstår hvad jag menar.
Att i yttersta nöd
Skapar Allmakten bröd — utaf stenar.

Glöm ej att köpa

LARS BONDESONS

Variete-kupletter och visor fullständigt i 3 häften.

INNEHÅLL:

Första Häftet. Pris 15 Cents.

Frieriet i hölasse'.	Bonddrängens klagan.	En misslyckad friarefärd.
Beväringen.	"När du ska' ut å fria".	Tjensten framför allt.
När Jöns fick smaka höna.	Ett Hår af hin.	Här skall valsas.
Metersystemet.	Böljorna de blå.	Blåkullafärden.
	Vermlands-Pelles frieri.	

Andra Häftet. Pris 15 Cents.

Pompa.	Kavata Flickor.	Lägg på Haken Pojkar.
Barbros Pelle.	Flickorna i Nerike.	Bondspelemannen.
Flickan med Paraplyet.	Nr. 19 Räf.	En Singers Symaskin.
Stuta-Pelle.	En Ynkelig Låt.	Ett Förfluget Ord.
Stortätaren.	Flickans Reflektioner.	Kalle Vinter.
Ett Misstag.	Afskedskyssen.	Hemkomsten från Hea.
Knekten Blom.	Fotograferingen.	Farväl, du falska Stina!

Tredje Häftet. Pris 15 Cents.

Stenkuplett	Munkbrovisa.	I Unga Da'r.
Djurkuplett	Influensan.	Mi' fästmö Varietea.
Lasses Stockholmsresa.	Kring Majstången.	Midommarvakan.
Slätterölet.	Grythytte-Pågen.	Benkuplett.
Passa på i Tid.	Velocipedvisa	Mi' Pulla.
Den Arga Bonden	På väg till Hea.	Ridå-kuplett.

AND. L. LOFSTROM, 1729 N. Clark St., Chicago, Ill.

American songbooks

Published c. 1907